

Referitor la dosarul penal nr. 2618/1/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, cu termen de judecată la data de 11 iulie 2014

**CĂTRE,
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
- SECȚIA PENALĂ -**

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul **DAN VOICULESCU**, având calitatea de petent în dosarul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, nr. 2618/1/2014, prin av. Gh. Mateuț, în temeiul art. 390 C.pr.pen., formulez prezentele:

CONCLUZII SCRISE

prin care solicit strămutarea dosarului penal nr. 25497/3/2012** (255/2014) al Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, la o altă curte de apel

MOTIVE

Cererea de strămutare a procesului se întemeiază pe faptul că, datorită împrejurărilor cauzei și calității mele există motive de suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor din cadrul Curții de Apel

București, Secția a II-a Penală, ar putea fi știrbită.

1. Presiunile DNA

Așa cum am arătat împotriva judecătorilor investiți să soluționeze cauza în care am calitate de inculpat, atât de la prima instanță, cât și de la instanța de apel, s-a pus în mișcare acțiunea penală de către PICCJ-DNA: cu privire la doamna judecător Dinu Viorica de la Tribunalul București la data de 14.03.2013 și cu privire la domnul judecător Stan Mustață de la Curtea de Apel București la data de 29.04.2014, termen acordat în cauza în care am calitate de inculpat, ce fapt îmi creează convingerea că asupra magistraților investiți să soluționeze cauza mea se fac numeroase presiuni, imparțialitatea acestora riscând să fie afectată.

Cu privire judecătorii Curții de Apel București arăt că în dimineața zilei de 29.04.2014, judecătorul Stan Mustata, membru al completului care soluționa cauza a fost reținut de DNA și ulterior arestat preventiv. Ședința de judecată nu a mai avut loc, deoarece judecătorul Stan Mustață a fost ridicat de procurori și dus DNA pentru audieri, el fiind acuzat că a cerut bani de la mai mulți inculpați și persoane condamnate pentru a da soluții favorabile acestora.

La ieșirea de la DNA, magistratul Stan Mustață a fost întrebat de ce apare numele său în dosarul judecătorelor Viorica Dinu și Antonela Costache și dacă există vreo legătură între acel caz și actualul în care este vizat, iar el a replicat: "**Oameni buni când Viorica Dinu a fost arestată îl judeca pe Dan Voiculescu (...) Pot să dau o achitare într-un dosar al DNA-ului, dacă ar fi apărut numele meu în celălalt?", a spus Mustață (<http://www.mediafax.ro>, 29.04.2014), fiind evidentă starea de teamă în care**

acesta se afla ca urmare a faptului că a fost investit să soluționeze cauza mea.

În aceste condiții, apreciez că la nivelul Curții de Apel București s-a creat o ambianță nefavorabilă înlăptuirii justiției, având în vedere și mediatizarea intensă a subiectului, exemplificată cu numeroase articole de presă depuse la dosar.

Odată cu presiunile efectuate asupra judecătorilor investiți să soluționeze cauza, s-a încercat și inducerea în eroare a opiniei publice, susținându-se în mod neîntemeiat că judecătorul Stan Mustață mi-ar fi cerut bani pentru a da o soluție favorabilă în cauză. Sintagma "judecătorul lui Dan Voiculescu" folosită intensiv de cea mai mare parte a presei, fapt ce demonstrează voita dezinformare și crearea imaginii că aș fi încercat influențarea soluției ce va fi dată în apel, când în realitate nu am nicio legătură cu acest dosar.

Ulterior trimiterii în judecată a magistratului Stan Mustață, pentru luare de mită și trafic de influență, rechizitoriul a fost făcut public, iar interceptările de convorbiri din dosar au fost publicate în presă și interpretate în diverse moduri. **Stenogramele DNA în cazul Stan Mustață demonstrează presiunile la care sunt supuși judecătorii din cadrul Curții de Apel București cu privire la soluționarea acestui dosar.**

În acest sens reproduc un pasaj din rechizitoriul prin care a fost trimis în judecată magistratul Curții de Apel București dat publicității, constând o discuție dintre Ion Boraciu și Stan Mustață în care Boraciu întreabă „Tu nu poți să-i faci la dosarul acela vânt, să nu-l mai ai?” iar judecătorul îi răspunde „Păi asta-i fac!”. DNA reproduce și un comentariu al unei greșiere acuzate și ea în dosar: „Se abține și dacă i-o admite, a scăpat”.

Cu privire la celălalt membru al completului investit să soluționeze cauza, judecătorul Florică Duță, la data de 19 mai 2014 site-ul www.luju.ro a

publicat următoarea știre: *“Un judecător din completul care va soluționa apelul în «Dosarul Voiculescu» s-a cerut la pensie. DNA a instaurat teroarea în Magistratura”*. La data de 23 iunie 2014, judecătorul a fost pensionat, decretul de eliberare din funcție fiind semnat la această dată de Președintele României.

Presiunile care se fac asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București DNA sunt publice și de netăgăduit. În acest sens, am citat în cerera de strămutare formulată titluri din presa scrisă, din care rezultă că se cere judecarea acestui dosar cu celeritate chiar de către șefa DNA, invocându-se faptul că ar putea interveni prescripția până la sfârșitul anului, fapt nereal: **“Sefa DNA cere accelerarea dosarului ICA - Laura Codruța Kovesi pune presiune pe completul care îl judeca pe Dan Voiculescu”**.

Cu privire la celălalt membru al completului învestit să soluționeze cauza, judecătorul Florică Duță, la data de 19 mai 2014 site-ul www.luju.ro a publicat următoarea știre: *“Un judecător din completul care va soluționa apelul în «Dosarul Voiculescu» s-a cerut la pensie. DNA a instaurat teroarea în Magistratura”*. La data de 23 iunie 2014, judecătorul a fost pensionat, decretul de eliberare din funcție fiind semnat la această dată de Președintele României.

La data de 26 iunie 2014 presa relatează că după ce președintele completului inițial, Stan Mustață, a fost arestat pentru trafic de influență, iar celălalt membru, Florică Duță, s-a pensionat a fost necesară repartizarea dosarului la un alt complet: *“Noii membri ai completului, care vor judeca dosarul începând din 1 iulie, au promovată de curând de la Tribunalul București la Curtea de Apel din Capitală”* cu privire la care se arată că: *“Camelia Bogdan a judecat, printre altele, dosarul de favorizare a lui Nicolae Popa, în care a fost condamnat Sorin Ovidiu Vântu, iar Mihai Alexandru Mihalcea a respins o*

cerere de eliberare condiționată a aceluiași om de afaceri, pe motiv că acesta «nu a făcut eforturi deosebite pe calea reeducării sale și nici nu a încercat să se remarce într-un mod deosebit». (www.mediafax.ro).

2. Nelegala desemnare a celor doi judecători Camelia Bogdan și Alexandru Mihai Mihalcea

Potrivit art. 99 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor de judecată, incidentele procedurale, altele decât cele prevăzute în art. 98 alin. (2) -(4) și alin. (6), ivite în cursul procesului vor fi soluționate **cu respectarea continuității completului de judecată**, în condițiile legii, precum și a normelor privind repartizarea aleatorie în cazul în care nu se poate aplica principiul continuității.

În speță, faptul că denumirea completului a fost menținută – C5 continuitate, nu echivalează cu respectarea principiului continuității completului de judecată. Continuitatea se referă la membrii completului de judecată și nu la denumirea acestuia. Acest înțeles rezultă și din conținutul art. 354 N.C.pr.pen. care în alin. (2) atunci când prevede expres: “completul de judecată trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei” și “când acest lucru nu este posibil, completul se poate schimba până la începerea dezbaterilor” are în vedere, în mod evident, componența acestuia, adică judecătorii care îl compun.

În condițiile în care continuitatea completului de judecată nu putea fi realizată soluția legală era cea a repartizării aleatorii. În situația din speță, în care se constata că din motive obiective nu s-a putut asigura continuitatea completului de judecată întrucât toți membrii acestuia, în număr de doi, nu au mai fost în măsură să judece cauza, dosarul trebuia să se repartizeze alea-

toriu, fiind aplicabila procedura prevazuta de art. 95 din Regulamentul de Ordine Interioara a Instantelor aprobat prin Hotarea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, cu modificarile si completarile ulterioare.

Hotararea Colegiului de Conducere din data de 26 iunie 2014 încăl-că principiul repartizării aleatorii a cauzelor, consacrat de dispozițiile art. 11 și art. 53 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

La data de 02 iulie 2014, ulterior primului termen de judecată la care cei doi membri au intrat în completul care soluționează cauza în care am calitatea de inculpat, a fost dată publicității **Hotarârea nr. 730 din 18 iunie 2014 a Plenului CSM prin care s-a dispus:**

(1) promovarea efectiva la Curtea de Apel Bucuresti – Sectia a II-a penala a domnului Mihalcea Mihai-Alexandru, judecator la Tribunalul Bucuresti, incepand cu data de 01.07.2014.

(2) promovarea efectiva la Curtea de Apel Bucuresti – Sectia a II-a penala a doamnei Bogdan Camelia, judecator la Tribunalul Bucuresti, incepand cu data de 01.07.2014.

Așa cum se observă din Hotărârea Colegiului de conducere a Curții de Apel din București din data de 26 iunie 2014, cu cinci zile înainte ca cei doi magistrati sa inceapa munca efectiv la Curtea de Apel Bucuresti **Colegiul de Conducere al instantei a dispus repartizarea cauzei completului format din cei doi judecatori.**

Așadar, cei doi judecatori si-au incetat activitatea la Tribunalul București la data de 30 iunie 2014, si-au inceput munca la Curtea de Apel București la data de 01 iulie 2014, iar repartizarea lor în acest dosar a avut loc la data de 26 iunie 2014, când încă activau în cadrul Tribunalului București.

Astfel, deși cei doi judecători si-au început activitatea efectiv la Curtea de Apel București în data de 1 iulie 2014, în aceeași zi au judecat cauza în care am calitate de inculpat, când au dispus instituirea sau, după caz, extinderea măsurilor asiguratorii împotriva unor inculpați și au respins toate cererile și excepțiile avocaților.

În condițiile în care acest dosar este foarte voluminos, iar cauza una complexă, membrii completului de judecată au luat măsuri asiguratorii și au respins toate cererile formulate de avocați în ședință publică, fără timp pentru deliberare și fără ca acestea să fie puse în discuția părților. Aceștia nu au avut când să studieze dosarul din momentul ce prima zi de lucru la Curtea de Apel București a fost chiar ziua procesului. Era normal ca înainte de a dispune vreo măsură în acest dosar să acorde un termen rezonabil din oficiu în vederea studierii dosarului și pregătirea judecății.

Art. 98 alin. (5) din regulamentul de ordine interioară a instanțelor de judecată, prevede că la planificarea de permanență se ține cont cu **prioritate de asigurarea timpului necesar studierii dosarului. Cu atât mai mult, acest principiu trebuie respectat atunci când completul de judecată este schimbat în totalitate. Or, în speță în mod evident cei doi judecători, membri ai completului de judecată, nu au avut când să studieze dosarul, 1 iulie 2014 fiind prima lor zi de muncă la Curtea de Apel București.**

Prin aceasta, s-au încălcat atât normele de procedura existente în Codul de procedura penală referitoare la compunerea completului de judecată și repartizarea aleatorie (art. 354 raportat la art. 344 alin. 1 C.pr.pen.), cât și normele de repartizare aleatorie a cauzelor prevăzute în Regulament, precum și în art. 11 și art. 53 din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară cu modificările și completările ulterioare, care stabilește, cu titlu general, ca activitatea de judecată în toate etapele, inclusiv în apel, se desfășoară cu respectarea principii-

lor distribuirii aleatorii a dosarelor si continuitatii.

3. Atitudinea vădit ostilă a instanței de judecată

În continuare, arăt că cei doi judecători au adoptat o atitudine în mod vădit ostilă apărării la termenul de judecată din data de 1.07.2014. În concret, pe lângă faptul că mi-au respins toate cererile și excepțiile formulate, în pofida complexității chestiunilor invocate, în cadrul ședinței publice, fără să delibereze, în conformitate cu dispozițiile procedurale.

Având în vedere că instanța de apel, din oficiu, imediat după ce a fost desemnată să soluționeze apelul a dispus luarea măsurii sechestrului asigurator fără să o pună în prealabil în discuția părților, vă rog să observați faptul că au fost încălcate în mod intenționat și cu rea-credință dispozițiile cuprinse în art. 351 C.pr.pen. privind oralitatea, nemijlocirea și contradictorialitatea, raportat la reglementarea cuprinsă în art. 249 și 250 C.pr.pen.

Așa fiind, comportamentul celor doi membri ai completului de judecată este în mod evident unul abuziv, mai ales în considerarea faptului că s-a dispus în apel luarea unei măsuri procesuale extrem de aspre, ce restricționează nu doar dreptul meu de proprietate, ci și dreptul de proprietate a altor persoane care nu au nicio calitate în prezentul dosar. Altfel spus, **datorită atitudinii vădit ostile adoptată de membrii completului de judecată, pentru orice observator obiectiv și imparțial rezultă cu certitudine faptul că în prezentul dosar se va da o soluție de condamnare, judecătorii nemaiputând fi considerați imparțiali, fiind afectată în mod iremediabil și garanția prezumției de nevinovăție de care ar trebui să beneficiaz până la pronunțarea deciziei finale.**

În concret, așa cum am arătat în cererea de strămutare, la termenul de

judecată din data de 1 iulie 2014, noul complet de judecată a respins toate cererile și excepțiile formulate de toți avocații inculpaților, în dorința de a soluționa cu celeritate acest dosar cu orice preț, răspunzând astfel presiunilor DNA cunoscute din mass-media, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale.

- am invocat la acest termen un **incident procedural** referitor la compunerea completului de judecată și, în vederea soluționării acestuia, am solicitat sesizarea completului imediat următor, în conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor aprobat prin H.C.S.M 387/2005 cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *“incidentele procedurale referitoare la toți membrii completului de judecată (...) se vor soluționa de completul cu numărul imediat următor, care judecă în aceeași materie”*. **Această cerere a fost respinsă chiar de completul de judecată care soluționează cauza, cu încălcarea flagrantă a normelor de competență materială menționate mai sus;**

- de asemenea, din cele două cereri de recuzare formulate la acest termen de alți inculpați împotriva președintei de complet Camelia Bogdan, una dintre ele a fost respinsă pe fond, aceasta afirmând oral că *„nu există motive din care să reiasă că ar fi imparțială”*, deși competența soluționării unei astfel de cereri aparținea unui alt complet de judecată, potrivit art. 68 alin. (2) C.pr.pen.;

- mai mult, termenul acordat în cauză este 07 iulie 2014, deși aceasta nu este o cauză urgentă. Potrivit art. 100 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, *“pe perioada vacanței judecătorești se vor forma complete separate, pentru a se asigura soluționarea cauzelor urgente sau a celor care impun celeritate, precum și a celor în care a intervenit un acord de mediere, indiferent de obiectul cauzei”*. Or, conform art. 355 C.pr.pen., judecata se face de urgență, dacă în cauză sunt inculpați arestați pre-

ventiv sau aflați în arest la domiciliu, termenele de judecată fiind, de regulă, de 7 zile, dosarul în care sunt judecat nefăcând parte din categoria cauzelor urgente. **Această grabă în soluționarea dosarului aflat în apel mă îndreptățește să cred că este determinată de presiunile DNA făcute în acest dosar.**

- în același sens este și dispoziția instanței de solicitare Baroului București a numirii unui avocat din oficiu care să poată răspunde pentru oricare din inculpații din dosar în situația în care avocatul ales ar refuza să pună concluzii, în afara dispozițiilor legale care reglementează avocatul din oficiu. **Subliniez faptul că în aceeași măsură în care o cauză de o astfel de complexitate nu poate fi soluționată de judecători care nu au studiat dosarul, nici dreptul la apărare nu poate fi exercitat de avocați care nu cunosc dosarul.** Dispoziția instanței demonstrează încă o dată faptul că se dorește soluționarea cauzei cu orice preț, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale, tinzând, în mod vădit, spre o soluție defavorabilă inculpaților.

- La termenul din data de 07.07.2014, de asemenea, au fost respinse toate cererile și excepțiile invocate prin avocatul meu. Ședința de judecată a durat 10 ore, completul de judecată hotărând să îi audieze pe toți cei 13 inculpați în cauză într-o singură zi. În vederea audierii ultimilor doi inculpați și susținerii cererilor de probe a fost acordat un nou termen, 4 august, termen mai lung decât primul doar pentru că cei doi judecători se vor afla în concediu pe această perioadă. Subliniez faptul că presa a relatat faptul că acesta este ultimul termen acordat în cauză.

În aceste condiții, apreciez că se impune ca judecata faptelor pentru care am fost trimis în judecată să se efectueze de o instanță independentă și imparțială, iar nu o instanță asupra căreia planează suspiciuni reale de parțialitate.

Jurisprudența CEDO promovează în mod constant necesitatea respectării

dreptului la o instanță imparțială, susținând în mod ferm importanța teoriei aparenței. S-a arătat că judecătorul nu trebuie doar să fie imparțial, ci, în egală măsură, trebuie să se vadă că este imparțial (*De Cubber c. Belgia*, 26 octombrie 1984). În cauza *Porcola c. Luxemburg*, din 28 septembrie 1995, Curtea constatat violarea prevederilor art. 6 § 1 din Convenție, arătând că „**simpla îndoială, oricât de puțin justificată ar fi ea, este suficientă pentru a altera imparțialitatea instanței**” (același argument a fost preluat și în alte cauze mai recente: *Boulois c. Luxemburg*, 3 aprilie 2012; *Nejdet Şahin et Perihan Şahin c. Turcia*, 4 octombrie 2010; *Vaillant c. Franța*, 18 decembrie 2008; s.a.). Curtea a reiterate constant faptul că este fundamental ca într-o societate democratică instanțele să inspire încredere publicului (*Padovani c. Italia*, 26 februarie 1993, seria A, nr. 257-B, p. 20, § 27; *Kyprianou c. Cipru*, 15 decembrie 2005, §181; *Krivoshapkin c. Rusia*, din 27 ianuarie 2011, plângerea nr. 42224 /02).

În ceea ce privește imparțialitatea obiectivă a judecătorului, Curtea europeană a subliniat în cauza *Piersack c. Belgiei*, din 01 octombrie 1982, §. 30 că inclusiv aparențele au un rol deosebit, deoarece într-o societate democratică tribunalele trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.

Într-o cauză foarte recentă pronunțată împotriva României, *Ioniț-Laurențiu Tudor c. România* din data de 24 iunie 2014, deși în speță era vorba de luarea unei alte măsuri procesuale, Curtea a reamintit o chestiune esențială relativ la imparțialitatea judecătorilor care soluționează în primă instanță sau în apel un dosar penal. Astfel, potrivit Curții, în principiu, faptul că un judecător ce soluționează cauza în primă instanță sau în apel a luat deja alte decizii în aceeași cauză, nu poate justifica de unul singur temerile reclamantului cu privire la imparțialitatea magistratului. Cu toate acestea, judecătorii de la Strasbourg au subliniat că imparțialitatea completului de judecată în acest caz se analizează având în vedere întinderea și natura măsurilor în discuție (*Ioniț-*

Laurențiu Tudor c. Ro., precit., §81; în același sens: *Hauschildt c. Danemarca*, 24 mai 1989, § 50, seria A, nr 154; *Nortier c. Olanda*, 24 august 1993, § 33, seria A, nr. 267; *Saraiva de Carvalho c. Portugalia*, 22 aprilie 1994, § 35, seria A, nr. 286-B; *Alony Kate c. Spania*, 17 ianuarie 2012, §§ 49 și urm.). Or, în cazul meu, atât timp cât nici procurorul în faza de urmărire penală, nici judecătorul fondului, dar nici ceilalți magistrați care au compus anterior completul de apel nu au pus în discuție luarea altor măsuri asiguratorii față de cele luate în timpul urmăririi penale și menținute de prima instanță, de natura celei dispuse de actualul complet de apel, **raportat la întinderea și natura măsurii** (s.n.) nu doar mie, ci și tuturor celorlalți inculpați, ni s-a creat o temere justificată și obiectivă cu privire la imparțialitatea instanței.

În altă ordine de idei, Curtea de la Strasbourg a arătat că pentru aprecierea satisfacției cerinței independenței unei instanțe trebuie să se țină cont de mai mulți factori, **printre care și modul de desemnare a membrilor ce compun completul de judecată**; precum și aparența de independență (*Cooper c. Regatul Unit*, 16 decembrie 2003, §104; *Greaves c. Regatul Unit*, 16 decembrie 2003, §69; *Bryan c. Regatul Unit*, 22 noiembrie 1995, §37). În mod indubitabil sub acest aspect există temeri cu privire la imparțialitatea membrilor completului de judecată desemnați în vederea soluționării cauzei mele. Astfel, în prezentul dosar **nu a fost respectat principiul repartizării aleatorii a cauzei, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor cuprinse în art. 11 și 53 alin. 1 din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară**. Art. 53 alin. 1 din Legea 304/2004 stabilește în mod neechivoc faptul că „*repartizarea cauzelor pe complete de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat*”.

Or, Curtea europeană a decis că **organizarea sistemului judiciar** precum și competența în materie penală nu pot fi lăsate la aprecierea puterii judecătorești, tocmai pentru că art. 6 § 1 impune necesitatea existenței unei

instanțe independente și imparțiale prevăzută de lege (*Coëme c. Belgia*, precit., §98; *Henryk Urban și Ryszard Urbanc. Polonia*, 30 noiembrie 2010, § 54; *Bugajny și alții c. Polonia*, 6 noiembrie 2007, § § 65-66).

Toate reglementările europene în materie promovează necesitatea respectării aparenței, recomandându-se ca „judecătorii să acționeze liberi de orice influență externă nepotrivită...și **să fie percepuți astfel**” (a se vedea pct. 60 din Recomandarea (2010)12 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei). Deopotrivă, s-a subliniat că magistrații „trebuie să adopte în toate cazurile un comportament imparțial, pentru a se evita suspiciuni de parțialitate în conștiința justițiabilului” motiv pentru care „aparențele trebuie salvate atât în exercițiul funcției, cât și în alte activități ale judecătorului” (pct. 21 din Opinia nr. 3/2002 a Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni). La pct. 12 din Opinia nr. 3/2002 se mai subliniază că „nu este suficient ca un judecător să fie liber de orice relații, părtinire ori influență inadecvată, **ci trebuie de asemenea să pară astfel în fața unui observator rezonabil, în caz contrar încrederea în justiție putând fi subminată**”. În art. 5 din Statutul Universal al Judecătorilor, adoptat la 17 noiembrie 1999, se arată că „**judecătorul trebuie să fie și să apară imparțial în exercițiul funcției sale**”.

Pentru toate aceste motive, solicit admiterea cererii de strămutare având în vedere și prevederile art. 6 § 1 din Conv.EDO și jurisprudența instanței europene în acest sens.

In drept, imi intemeiez prezentele concluzii pe prevederile art. 390 C.pr.pen.

11.07.2014

Dan **GHEORGHIȚA**
prin avocat **Gheorghita Mateuț**

Domnului Președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală